

In memoriam Szécheý Béla József

1933–2024

■ SZÉCHEY NOÉMI – SZÉCHEY RITA

- **Az életének kilencvenegyedik évében elhunyt dr. Szécheý Béla József villamosmérnökre, városépítési szakmérnökre, evangélikus lelkészre, a Jézus testvérei ökumenikus diakóniai rend egyik alapítójára gyermekei, Szécheý Noémi és Szécheý Rita írásával emlékezünk – a természetesen felolvasott és az egyházunk honlapján megjelent¹ változat kombinációjával.**

„FigyeljeteK életük végére, és kövesséteK hitüket.” (Zsid 13,7)

Dr. Szécheý Béla Pécsen született 1933. május 9-én. Német evangélikus ősei a 18. században érkeztek Magyarországra. Felmenői aktívan kivették részüket az evangélikus közösség életéből, sokan presbiterek voltak. De Szécheý Béla pedagóguscsaládba is született: édesapja a pécsi Mezőgazdasági Leányközépiskola igazgatója, édesanyja kántortanító volt.

A családi könyvtár ex librisét is adó festményen nyitott könyvből kinövő búzakaraszok láthatók. E születésekor kapott kép életfilozófiájának is szimbóluma lett: a könyv és a búzakarasz mint a Biblia és a tudás szimbóluma végigkísérte életét. Egész élete folyamán arra törekedett, hogy a hatalmas munkával létrehozott Szentírás és a növekvő általános emberi tudás integrált egységként éljenek számunkra. Munkásságában a katedra és a szószék harmonikus egységére törekedett. Életcélja volt, hogy paptanárrá váljon. 1946-os konfirmációjára kapott ígéje pedig életigéjévé lett: „...légy példa a hívőknek...” (1Tim 4,12)

Fiatal éveinek másik meghatározó élménye lett a család magyarságának a korabeli áramlatokkal szembeni kiállásként való felvállalása. Ennek egyik legfontosabb eleme volt, hogy édesapja elhagyta az ősi Sauerwein családi nevet, és fiát már az új családnévvel Szécheý Bélának keresztelte.

A második világháborút követő kommunista hatalomátvétel során iskolaigazgató édesapját félreállították, ezért a család 1948-ban Pécsről Budapestre költözött. Középiskoláját ezért Budapesten fejezte be, majd a műszaki egyetemen folytatott tanulmányait színjeles diplomával zárta 1956 nyarán. Villamosmérnöki diplomája mellett később városépítési és városgazdálkodási szakmérnöki diplomát is szerzett. Meglepően fiatalon lett a Magyar Tudományos Akadémián a műszaki tudományok kandidátusa. Folyékonyan beszélt angolul, franciául, németül és oroszul. 1956 ősze a műszaki egyetemen érte, aktív

¹ <https://www.evangelikus.hu/hireink/itthon/in-memoriám-dr-szecheý-bela-1933-2024>.

résztevője volt az októberi eseményeknek. Később életét folyamatos megfigyelések alatt élte, letartóztatásokon, koncepciók peren, utcai zaklatásokon és karrierbeli ellehetetlenítéseken át vezetett az útja.

Ebben az időszakban, 1963 nyarán vette feleségül Károlyi Erzsébet evangélikus lelkésznőt, a következő év februárjában megszülettek az ikrek: Dorottya és Rita. 1968 júliusában a harmadik kislány, Orsolya egy mindenkit megrázó tragikus esemény árnyékában érkezett: az odaadó feleség, a szerető édesanya a szülést követően hirtelen elhunyt. Ezt a tragédiát Béla alig élte túl. Kétségbeesésében a csecsemőt átmenetileg intézeti gondozásra bízta, a két ovis kislány pedig hiába várt: sem az édesanya, sem a baba nem jött haza... Az édesapa hamar kapott új társat: 1969 márciusában feleségül vette Somogyi-Tóth Annát, aki édesanyaként vállalta fel a három árvát. Újra teljes lett a család. Ebbe a házasságba két újabb áldás érkezett: 1972-ben megszületett Noémi, 1979-ben pedig a várva várt fiúgyermek, Béla Márton.

Közben egyházon belüli szolgálata is elkezdődött. Gyermek-bibliaköri feladatokat, valamint helyi, templomi, utcai és öregotthoni szolgálatokat látott el. 1981-ben előbb diakóniai lelkésszé, majd 1990-ben teljes jogú lelkésszé szentelték. Állandó szolgálatot kapott a kelenföldi, a budahegyvidéki és a budavári gyülekezetben is. A kor jellemzője volt ugyanakkor, hogy aktív egyházi szolgálatával jelentősen kockáztatta szakmai életpályáját, többször is munkahelyváltásra kényszerítették. Első munkahelye a MÁV Távközlési Főnökségén volt, majd dolgozott a Városépítési Tudományos és Tervező Intézetben és a Közúti Közlekedési Tudományos Kutatóintézetnél. Emellett tudományos szervezetek aktív részttevője és munkatársa, számos kis és nagy rendezvény, országos nagy konferencia részttevője és vezetője is volt.

A család 1985-ben Algériába költözött a kisebb gyermekekkel. Számára különös jelentősége volt ennek az időszaknak, hogy megnyílt az út az egyetemi katedra felé – ami az akkori Magyarországon elérhetetlen volt számára. Az 1990-es hazatérést követően új lehetőségek nyíltak számára. Először a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumban, később a Külügyminisztériumban dolgozott. Ezzel párhuzamosan Magyarországon is elérhetővé vált számára a katedra: előbb a soproni egyetemen, majd a kertészeti egyetemen tanított. Ezen idő alatt francia és magyar nyelvű egyetemi jegyzetek és tankönyv került ki a keze alól.

1994-ben újabb tragédia érte: második felesége, Anna hosszú betegség után elpihent. 1996-ban újra megházasodott: egy régi baráti kapcsolat szövődött szerelemmé a szintén megözvegyült Gáspár Ágotával. Ez a házasság később véget ért. 2008-ban ismét shakespeare-i tragédia rázta meg a családot: első feleségének szívbetegsége örökletesnek bizonyult, váratlanul elvesztette elsőszülött lányát, az ötödik gyermekével várandós Dorottyát is. 2010-ben találkozott Octaviana Paulinával, aki hűséges társa lett élete utolsó éveiben. Időközben az öt gyermeke – egyelőre – tizenhat unokával és tizenhat dédunokával ajándékozta meg őt.

Szabadidejében zenét hallgatott; akusztikusként különösen élvezte a változatos zenei hangzásokat, a ritmusos dallamokat. Sokat hallgatott dzsesszmuzsikát és gospeldalokat.

Széchy Béla a korát évtizedekkel megelőző tudományos és teológiai gondolkodó volt. Amellett, hogy számos tudományos fokozattal bírt, felszentelt evangélikus lelkész is volt. Beteljesítette a szülei által rászabott nem könnyű küldetést: paptanár, tudós lelkész lett. Nagy tudású, bölcs ember volt, aki átélte Krisztus megmentő szeretetét. Olyan ember, aki a tudomány és az istenhit között nem konfliktust látott, hanem erős kapcsolódást, amely nála a teremtés ünneplésében, az általunk látott materiális világ isteni eredetének hirdetésében fejeződött ki. Évtizedes környezetvédelmi szakmai munkássága és egyházi szolgálata az 1990-ben megalapított Jézus testvérei ökumenikus diakóniai rendben teljesedett ki.

Széchy Béla életútja vészterhes történelmi korszakokon vezetett át, életét tragédiák sora tépázta. Sok hibát elkövetett, sokakat megbántott. Ahogy ellene is sok bűnt elkövettek, sokan bántották.

Mégis ember maradt, aki egyetlenegyszer sem tagadta meg hitét. Küzdött Istennel, küzdött emberrel. Mint egy őskeresztény, vállalta a hitét a kommunisták között, magyarságát a nácik között. Egyes volt. Hűséges volt. Nagy és összetartó, szeretetteljes családot teremtett, még ha sorstragédiáinak keservét környezete vele együtt szenvedte is évtizedeken át.

Életének utolsó éveiben már képes volt feldolgozni saját életét, mind jobban igyekezett építeni a küzdelmekben megrendült családi, baráti, szolgálati kapcsolatait. Megtalálni és megfogalmazni azt az embert, aki valójában mindig is volt. Megtanulta átadni a bölcsességét, még mélyebben kifejezni és elfogadni a szeretetet. S mi ezt a szeretetet és a január 23-án elhunyt édesapánknak a rendületlen, viharálló hitét, Jézus valóságát adjuk tovább a következő generációknak.